

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 26ης Σεπτεμβρίου 2013*

«Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης — Συμφωνία ΕΟΧ —
Πρόταση τροποποίησης — Απόφαση του Συμβουλίου — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 48
ΣΛΕΕ — Άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ»

Στην υπόθεση C-431/11,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις
16 Αυγούστου 2011,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τη
C. Murrell, επικουρούμενη από τον A. Dashwood, QC,

προσφεύγον,

υποστηριζόμενο από

την **Ιρλανδία**, εκπροσωπούμενη από την E. Creedon, επικουρούμενη από τον N. Travers, BL,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τη M. Veiga καθώς και από τους A. De
Elera και G. Marhic,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuzschitz και την S. Pardo Quintillán,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits
και J.-J. Kasel, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Φεβρουαρίου 2013,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 21ης Μαρτίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί, με την προσφυγή του, από το Δικαστήριο, αφενός, να ακυρώσει την απόφαση 2011/407/ΕΕ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τη θέση που θα λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ για την τροποποίηση του παραρτήματος VI (Κοινωνικές ασφαλίσεις) και του πρωτοκόλλου 37 της [Σ]υμφωνίας για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 182, σ. 12, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και, αφετέρου, σε περίπτωση που ακυρώσει την απόφαση αυτή, να διατηρηθούν τα αποτελέσματά της έως ότου εκδοθεί νέα απόφαση.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 2 Το άρθρο 48 ΣΛΕΕ, το οποίο περιλαμβάνεται στις σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος IV, της Συνθήκης ΛΕΕ, έχει ως εξής:

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης τα αναγκαία μέτρα για την εγκαθίδρυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ιδίως με τη θέσπιση ενός συστήματος που να εξασφαλίζει στους διακινούμενους εργαζομένους, μισθωτούς και μη μισθωτούς, και στους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα:

- α) τον συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, για την κτήση και τη διατήρηση του δικαιώματος προς λήψη παροχής, όπως και για τον υπολογισμό του ύψους αυτών,
- β) την καταβολή των παροχών στα πρόσωπα που κατοικούν στις επικράτειες των κρατών μελών.

[...]

- 3 Το άρθρο 79 ΣΛΕΕ, το οποίο περιλαμβάνεται στις σχετικές με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης ΛΕΕ, ορίζει τα εξής:

«1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή μεταναστευτική πολιτική, η οποία έχει ως στόχο να εξασφαλίζει, σε όλα τα στάδια, την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη, καθώς και την πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων και την ενισχυμένη καταπολέμησή της.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν μέτρα σχετικά με τους ακόλουθους τομείς:

[...]

β) καθορισμός των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των όρων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή στα άλλα κράτη μέλη,

[...]».

- 4 Κατά το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 21) για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, «διατάξεις του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης [ΛΕΕ], μέτρα θεσπιζόμενα δυνάμει του τίτλου αυτού, διατάξεις οποιασδήποτε διεθνούς συμφωνίας συναπτομένης από την Ένωση δυνάμει του τίτλου αυτού και αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ερμηνεία τέτοιων διατάξεων ή μέτρων δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία».
- 5 Επιπλέον, κατά το άρθρα 1 και 3 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση από το Συμβούλιο προτεινόμενων μέτρων βάσει του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης ΛΕΕ, εκτός εάν, εντός τριών μηνών από την υποβολή στο Συμβούλιο προτάσεως ή πρωτοβουλίας, γνωστοποιήσουν γραπτώς στον Πρόεδρο του Συμβουλίου ότι επιθυμούν να το πράξουν.

Η Συμφωνία ΕΟΧ

- 6 Η Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία ΕΟΧ), συνάφθηκε ως συμφωνία συνδέσεως βάσει του άρθρου 238 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρο 217 ΣΛΕΕ, μεταξύ, αφενός, των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κατά τον χρόνο εκείνο κρατών μελών τους και, αφετέρου, των κρατών που κατά τον χρόνο εκείνο συμμετείχαν στην Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), ήτοι της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας, της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν, του Βασιλείου της Νορβηγίας, του Βασιλείου της Σουηδίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.
- 7 Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 της Συμφωνίας αυτής, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν «να επιτύχουν την κατά το δυνατόν πληρέστερη υλοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων σε ολόκληρο τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο [ΕΟΧ]».
- 8 Το άρθρο 1 της εν λόγω Συμφωνίας έχει ως εξής:
- «1. Σκοπός της παρούσας συμφωνίας σύνδεσης είναι να προωθήσει τη συνεχή και ισόρροπη ενίσχυση των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, με ίσους όρους ανταγωνισμού και με την τήρηση των ιδίων κανόνων, με σκοπό τη δημιουργία ομοιογενούς [ΕΟΧ].
2. Για την επίτευξη των στόχων που εκτίθενται στην παράγραφο 1, η σύνδεση προβλέπει σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας:
- α) την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων,
- β) την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων,
- γ) την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών,
- δ) την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων,
- ε) την καθιέρωση συστήματος που εξασφαλίζει τη μη στρέβλωση του ανταγωνισμού καθώς και την υπό ίσους όρους τήρηση των συναφών κανόνων, καθώς και

στ) τη στενότερη συνεργασία σε άλλους τομείς, όπως η έρευνα και ανάπτυξη, το περιβάλλον, η εκπαίδευση και η κοινωνική πολιτική.»

9 Κατά το άρθρο 3 της Συμφωνίας ΕΟΧ:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, γενικά ή ειδικά, για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συμφωνία.

Απέχουν από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων της παρούσας συμφωνίας.

Επιπλέον, διευκολύνουν τη συνεργασία στα πλαίσια της παρούσας συμφωνίας.»

10 Το άρθρο 6 της Συμφωνίας ΕΟΧ ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των μελλοντικών εξελίξεων της νομολογίας, εφόσον οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας είναι κατ' ουσίαν ταυτόσημες με τους αντίστοιχους κανόνες της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και με τις πράξεις που εγκρίνονται κατ' εφαρμογήν αυτών των δύο συνθηκών, ερμηνεύονται, κατά τη θέση σε ισχύ και την εφαρμογή τους, σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχουν εκδοθεί πριν από την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας συμφωνίας.»

11 Το άρθρο 7 της εν λόγω Συμφωνίας προβλέπει τα εξής:

«Οι πράξεις που αναφέρονται ή που περιέχονται στα παραρτήματα της παρούσας συμφωνίας ή στις αποφάσεις της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ είναι δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέρη και αποτελούν ή θα αποτελέσουν τμήμα της εσωτερικής τους έννομης τάξης ως εξής:

α) μία πράξη που αντιστοιχεί σε κανονισμό ΕΟΚ, εντάσσεται ως έχει στην εσωτερική έννομη τάξη των συμβαλλομένων μερών.

[...]»

12 Το άρθρο 28 της Συμφωνίας ΕΟΧ, το οποίο επαναλαμβάνει, κατ' ουσίαν, το περιεχόμενο του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, προβλέπει τα εξής:

«1. Εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ των κρατών μελών της ΕΚ και των κρατών της ΕΖΕΣ.

2. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση κάθε διακρίσεως, λόγω ιθαγενείας μεταξύ των εργαζομένων των κρατών μελών της ΕΚ και των κρατών της ΕΖΕΣ, όσον αφορά την απασχόληση, την αμοιβή και τους άλλους όρους εργασίας και απασχόλησης.

3. Υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας, η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων περιλαμβάνει το δικαίωμά τους:

α) να αποδέχονται κάθε πραγματική προσφορά εργασίας·

β) να διακινούνται ελεύθερα, για τον σκοπό αυτό, στο έδαφος των κρατών μελών της ΕΚ και των κρατών της ΕΖΕΣ·

- γ) να διαμένουν σε ένα από τα κράτη μέλη της ΕΚ ή της ΕΖΕΣ με σκοπό να ασκούν εκεί ορισμένη εργασία σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που διέπουν την απασχόληση των εργαζομένων υπηκόων αυτού του κράτους·
- δ) να παραμένουν στο έδαφος ενός κράτους μέλους της ΕΚ ή της ΕΖΕΣ και μετά την άσκηση σε αυτό ορισμένης εργασίας.

[...]»

- 13 Το άρθρο 29 της Συμφωνίας ΕΟΧ, το οποίο επαναλαμβάνει, κατ' ουσίαν, το περιεχόμενο του άρθρου 48 ΣΛΕΕ, ορίζει τα εξής:

«Για την ελεύθερη κυκλοφορία των μισθωτών και μη μισθωτών εργαζομένων, τα συμβαλλόμενα μέρη εξασφαλίζουν, όπως προβλέπεται στο παράρτημα VI, στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, για τους μισθωτούς και μη μισθωτούς εργαζόμενους καθώς και για τους εξ αυτών έλκοντας δικαιώματα ιδίως:

- α) το συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, για την κτήση και τη διατήρηση του δικαιώματος προς λήψη παροχής, όπως και για τον υπολογισμό του ύψους αυτών·
- β) την καταβολή των παροχών στα πρόσωπα που κατοικούν στα εδάφη των συμβαλλομένων μερών.»

- 14 Στο παράρτημα VI της Συμφωνίας ΕΟΧ, το οποίο τιτλοφορείται «Παράρτημα σχετικά με τις κοινωνικές ασφαλίσεις», υπό τον τίτλο «Αναφερόμενες πράξεις», γίνεται μνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138).

- 15 Την 1η Ιουλίου 2011, η Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ εξέδωσε την απόφαση 76/2011, η οποία σκοπό έχει, μεταξύ άλλων, να επικαιροποιήσει τις αναφορές στους κανονισμούς 1408/71 και 574/72, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI της Συμφωνίας ΕΟΧ, δεδομένου ότι οι κανονισμοί αυτοί αντικαταστάθηκαν, αντιστοίχως, από τον κανονισμό (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 988/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 (ΕΕ L 284, σ. 43, στο εξής: κανονισμός 883/2004), και τον κανονισμό (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 (ΕΕ L 284, σ. 1). Επιπλέον, η ίδια ως άνω απόφαση σκοπό έχει, κατά την αιτιολογική σκέψη 22, να τροποποιήσει το πρωτόκολλο 37 της Συμφωνίας ΕΟΧ προκειμένου στον κατάλογο των επιτροπών του πρωτοκόλλου αυτού να περιληφθεί η Διοικητική Επιτροπή για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης την οποία προβλέπει ο κανονισμός 883/2004.

Το ιστορικό της διαφοράς

- 16 Στις 9 Σεπτεμβρίου 2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε πρόταση αποφάσεως του Συμβουλίου για τον καθορισμό της θέσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την τροποποίηση του παραρτήματος VI (Παράρτημα σχετικά με την κοινωνική ασφάλιση) και του πρωτοκόλλου 37 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Η πρόταση αυτή είχε ως νομική βάση τα άρθρα 48 ΣΛΕΕ, 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ και 352 ΣΛΕΕ.

- 17 Στις 10 Μαρτίου 2011, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση με σκοπό την αλλαγή της χρησιμοποιούμενης νομικής βάσεως. Κατά την αιτιολογική έκθεση της προτάσεως αυτής, δεδομένου ότι η Συνθήκη της Λισσαβώνας επεξέτεινε στους μη μισθωτούς διακινούμενους εργαζομένους την αρμοδιότητα που θεσπίζει το άρθρο 48 ΣΛΕΕ, δεν ήταν πλέον αναγκαία η επίκληση ως νομικής βάσεως του άρθρου 352 ΣΛΕΕ.
- 18 Στις 6 Ιουνίου 2011, το Συμβούλιο, στηριζόμενο στα άρθρα 48 ΣΛΕΕ και 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 19 Με την απόφαση 76/2011, η Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ προέβη στις σχεδιαζόμενες τροποποιήσεις του παραρτήματος VI και του πρωτοκόλλου 37 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Ωστόσο, προκειμένου να τεθεί σε ισχύ η απόφαση αυτή, απαιτείται περαιτέρω η εκπλήρωση από ένα συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία ΕΟΧ ορισμένων συνταγματικής φύσεως απαιτήσεων.
- 20 Το Ηνωμένο Βασίλειο άσκησε την υπό κρίση προσφυγή επειδή εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένη νομική βάση και ότι θα έπρεπε να έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 21 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να περιορίσει τα διαχρονικά αποτελέσματα της αποφάσεως του Συμβουλίου μέχρις ότου αυτό εκδώσει, βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, νέα απόφαση, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 22 Το Συμβούλιο ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή και να καταδικαστεί το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, της 10ης Ιανουαρίου 2012, επετράπη στην Ιρλανδία και την Επιτροπή να παρέμβουν, αντιστοίχως, υπέρ των αιτημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου και του Συμβουλίου.
- 24 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε στις 21 Μαρτίου 2013 με την ανάπτυξη των προτάσεων της γενικής εισαγγελέα.
- 25 Το Ηνωμένο Βασίλειο, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 2013, ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 26 Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει προς στήριξη του αιτήματος αυτού ότι στις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα αναπτύσσονται νέα επιχειρήματα επί των οποίων δεν έχει διεξαχθεί συζήτηση μεταξύ των διαδίκων και τα οποία ενδέχεται να επηρεάσουν την απόφαση του Δικαστηρίου.
- 27 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι το Δικαστήριο μπορεί ανά πάσα στιγμή, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, ιδίως αν εκτιμά ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ακόμη σε περίπτωση που είναι κρίσιμο για την επίλυση της διαφοράς επιχείρημα επί του οποίου δεν έχει διεξαχθεί

συζήτηση μεταξύ των διαδίκων ή των ενδιαφερομένων κατά την έννοια του άρθρου 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2012, C-116/11, Bank Handlowy και Adamiak, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 28 Εντούτοις, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, το Δικαστήριο κρίνει ότι, εν προκειμένω, έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της προσφυγής που άσκησε το Ηνωμένο Βασίλειο και ότι τα στοιχεία αυτά αποτέλεσαν το αντικείμενο των ενώπιόν του διεξαχθεισών συζητήσεων.
- 29 Κατά συνέπεια, το αίτημα επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Το Ηνωμένο Βασίλειο, υποστηριζόμενο από την Ιρλανδία, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως επειδή ως καθ' ύλην αρμόζουσα νομική βάση για την έκδοσή της χρησιμοποιήθηκε εσφαλμένα το άρθρο 48 ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, η διάταξη αυτή, όπως έχει καταστήσει σαφές το Δικαστήριο με την απόφασή του της 5ης Ιουλίου 1984, 238/83, Meade (Συλλογή 1984, σ. 2631), ρυθμίζει την αρμοδιότητα της Ένωσης για λήψη μέτρων μόνο ως προς εργαζομένους που έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους.
- 31 Αντιθέτως, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση σκοπό έχει να επεκτείνει, μέσω διεθνούς συμφωνίας, την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 883/2004 στους υπηκόους της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν και του Βασιλείου της Νορβηγίας, αποβλέπει στην απονομή σε υπηκόους τρίτων χωρών πρόσθετων δικαιωμάτων στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως. Ως εκ τούτου, τέτοια πράξη θα έπρεπε να έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, το οποίο επιτρέπει ακριβώς τη λήψη μέτρων που καθορίζουν «τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος». Εξάλλου, η διάταξη αυτή της Συνθήκης ΛΕΕ έχει επιλεγεί ως νομική βάση για άλλα ανάλογα μέτρα με τα οποία επεκτάθηκαν τέτοια δικαιώματα σε υπηκόους τρίτων χωρών όπως, μεταξύ άλλων, η Λαϊκή Δημοκρατία της Αλγερίας, το Κράτος του Ισραήλ, η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, το Βασίλειο του Μαρόκου και η Δημοκρατία της Τυνησίας.
- 32 Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει ότι, ανάλογα με την επιλογή ως νομικής βάσεως της μιας ή της άλλης από τις εν λόγω διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ, επιβάλλεται η τήρηση νομοθετικών διαδικασιών που διαφέρουν ουσιωδώς μεταξύ τους, πράγμα που έχει σημαντικές συνέπειες τόσο για το ίδιο όσο και για την Ιρλανδία.
- 33 Ειδικότερα, σε αντίθεση προς τις πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 48 ΣΛΕΕ, οι πράξεις που εκδίδονται βάσει του άρθρου 79 ΣΛΕΕ εφαρμόζονται στα εν λόγω κράτη μέλη μόνο αν αυτά κάνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου (αριθ. 21), χρήση της δυνατότητάς τους συμμετοχής όσον αφορά τις πράξεις αυτές.
- 34 Κατά συνέπεια, η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως επί της εσφαλμένης νομικής βάσεως του άρθρου 48 ΣΛΕΕ στέρησε το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία από την ευχέρεια, την οποία έχουν δυνάμει του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης, να μη συμμετάσχουν στην έκδοση αποφάσεως για την επέκταση δικαιωμάτων στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως στους υπηκόους της ΕΖΕΣ και να μη δεσμεύονται από αυτήν.

- 35 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, μολοντί συνομολογεί ότι μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το άρθρο 79, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όντως χρησιμοποιήθηκε ως νομική βάση για την απονομή δικαιωμάτων σε υπηκόους τρίτων χωρών στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης, εντούτοις υποστηρίζει ότι η νομική βάση δεν είναι η αρμόζουσα για την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης.
- 36 Ειδικότερα, από το γράμμα της Συμφωνίας ΕΟΧ ουδόλως προκύπτει ότι η Συμφωνία αυτή συνάφθηκε στο πλαίσιο αναπτύξεως της «κοινή[ς] μεταναστευτική[ς] πολιτική[ς]» και ότι σκοπό έχει «την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών», κατά την έννοια του άρθρου 79 ΣΛΕΕ.
- 37 Επιπλέον, κατά το Συμβούλιο, η άποψη ότι η προτεινόμενη με την προσβαλλόμενη απόφαση τροποποίηση της Συμφωνίας ΕΟΧ εμπίπτει στην πολιτική της Ένωσης για τη μετανάστευση, με συνέπεια την εξαίρεση του Βασιλείου της Δανίας και τη δυνατότητα του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας να επιλέξουν να μη συμμετάσχουν, δεν συμβιβάζεται με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει με τη Συμφωνία ΕΟΧ η Ένωση έναντι των κρατών της ΕΖΕΣ και θα μπορούσε να αποκλείσει την επίτευξη του κύριου σκοπού της, ήτοι την πληρέστερη ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στο σύνολο του ΕΟΧ.
- 38 Κατόπιν τούτου, το Συμβούλιο εκτιμά ότι, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση σκοπό έχει να επεκτείνει στα κράτη της ΕΖΕΣ που είναι μέλη του ΕΟΧ το νέο κεκτημένο της Ένωσης στον τομέα του συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και το κεκτημένο αυτό είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη του κύριου σκοπού της Συμφωνίας ΕΟΧ, εφόσον διασφαλίζει υπέρ των υπηκόων των εν λόγω κρατών πραγματική ελευθερία κυκλοφορίας στο έδαφος της Ένωσης, αρμόζουσα νομική βάση για τον καθορισμό της θέσεως της Ένωσης στον τομέα αυτό είναι όντως το άρθρο 48 ΣΛΕΕ.
- 39 Το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίζει περαιτέρω με το υπόμνημα απαντήσεως τους λόγους για τους οποίους αρνείται να αποδεχθεί την πρόταση που γίνεται με την προσβαλλόμενη απόφαση για ενσωμάτωση του κανονισμού 883/2004 στη Συμφωνία ΕΟΧ. Το Ηνωμένο Βασίλειο τονίζει συναφώς ότι ο κανονισμός αυτός, σε σχέση με τον μνημονευόμενο στο παράρτημα VI της Συμφωνίας ΕΟΧ κανονισμό 1408/71, μεταξύ άλλων, επεξέτεινε το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της κοινωνικής ασφάλισης της Ένωσης στους «μη ενεργούς» πολίτες. Το Ηνωμένο Βασίλειο, όμως, αντιτίθεται στην επέκταση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στους μη ενεργούς υπηκόους τρίτων κρατών και, εξάλλου, ακριβώς για αυτόν τον λόγο αποφάσισε να μη συμμετάσχει στην έκδοση του κανονισμού (ΕΕ) 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 344, σ. 1).
- 40 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την ανάλυση αυτή υποστηρίζοντας ότι ο κανονισμός 1408/71, που εφαρμοζόταν στους μισθωτούς εργαζομένους και, από το 1981, στους μη μισθωτούς εργαζομένους, κάλυπτε ήδη διάφορες κατηγορίες οικονομικά «μη ενεργών» πολιτών, όπως οι συνταξιούχοι, οι φοιτητές ή τα πρόσωπα σε άδεια άνευ αποδοχών. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει καμία διαφορά ως προς το προσωπικό πεδίο εφαρμογής μεταξύ του εν λόγω κανονισμού και του κανονισμού 883/2004.
- 41 Εξάλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο, παρά το ρητό σχετικό αίτημα εκ μέρους του Συμβουλίου, δεν παρέσχε συγκεκριμένες πληροφορίες για τον αριθμό και τις κατηγορίες των προσώπων που επί του παρόντος καλύπτει ο κανονισμός 883/2004 και τα οποία δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1408/71.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 42 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η παρατήρηση ότι, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεων της, όλοι οι διάδικοι συμφωνούν ότι το Συμβούλιο ορθώς στήριξε, από διαδικαστικής απόψεως, την προσβαλλόμενη απόφαση στο άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ.
- 43 Το Ηνωμένο Βασίλειο αμφισβητεί, όμως, με το δικόγραφο της προσφυγής του τη χρήση του άρθρου 48 ΣΛΕΕ ως καθ' ύλην αρμόζουσας νομικής βάσεως για την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.
- 44 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιλογή της νομικής βάσεως μιας πράξεως της Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, C-130/10, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 45 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως σκοπό, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές της σκέψεις και το μόνο άρθρο της, να καθορίσει τη θέση που θα λάβει η Ένωση στο πλαίσιο της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ όσον αφορά σχέδιο τροποποίησης του παραρτήματος VI και του πρωτοκόλλου 37 της Συμφωνίας ΕΟΧ.
- 46 Ειδικότερα, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, σκοπός της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι κατ' ουσίαν, αφενός, να επικαιροποιήσει τις αναφορές στους κανονισμούς 1408/71 και 574/72, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα VI της Συμφωνίας ΕΟΧ, δεδομένου ότι οι κανονισμοί αυτοί αντικαταστάθηκαν από τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009, και, αφετέρου, να περιλάβει στον κατάλογο των επιτροπών του πρωτοκόλλου 37 της ίδιας Συμφωνίας τη Διοικητική Επιτροπή για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης την οποία προβλέπει ο κανονισμός 883/2004.
- 47 Ως εκ τούτου, σκοπός της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι να καταστήσει δυνατή και στα κράτη της ΕΖΕΣ, τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Συμφωνία ΕΟΧ, την εφαρμογή του κεκτημένου της Ένωσης σχετικά με τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο τροποποίησαν οι κανονισμοί 883/2004 και 987/2009.
- 48 Καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αποβλέπει στην τροποποίηση των κανόνων συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης που περιλαμβάνονται στη Συμφωνία ΕΟΧ, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η απόφαση αυτή, και ιδίως ο σκοπός και το περιεχόμενο της ως άνω Συμφωνίας, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον το άρθρο 48 ΣΛΕΕ είναι η κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως.
- 49 Επ' αυτού, πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι η Συμφωνία ΕΟΧ δημιουργεί στενή σύνδεση μεταξύ της Ένωσης και των κρατών της ΕΖΕΣ η οποία θεμελιώνεται σε ιδιαίτερους και προνομιακούς δεσμούς μεταξύ των συνδεομένων μερών.
- 50 Πράγματι, όπως το Δικαστήριο έχει ήδη διευκρινίσει, ένας από τους κύριους σκοπούς της Συμφωνίας ΕΟΧ, στην οποία μετέχουν επίσης το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, είναι η κατά το δυνατό πληρέστερη πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων στο σύνολο του ΕΟΧ, ούτως ώστε η πραγματοποιηθείσα στο έδαφος της Ένωσης εσωτερική αγορά να επεκταθεί στα κράτη της ΕΖΕΣ (απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, C-452/01, Ospelt και Schlössle Weissenberg, Συλλογή 2003, σ. I-9743, σκέψη 29).
- 51 Όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, το άρθρο 28 της Συμφωνίας ΕΟΧ κατοχυρώνει, μεταξύ άλλων, την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μεταξύ των κρατών μελών και των κρατών της ΕΖΕΣ και το άρθρο 29 της ίδιας Συμφωνίας προβλέπει την αναγνώριση των σχετικών κοινωνικοασφαλιστικών δικαιωμάτων επαναλαμβάνοντας κατ' ουσίαν τα προβλεπόμενα στα άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 48 ΣΛΕΕ.

- 52 Στο πλαίσιο αυτό η σύνδεση που δημιουργείται με τη Συμφωνία ΕΟΧ περιλαμβάνει, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της Συμφωνίας αυτής, τη στενότερη συνεργασία στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής και επιβάλλει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 της ίδιας Συμφωνίας, στα συμβαλλόμενα μέρη όχι μόνο να διευκολύνουν τη συνεργασία στο πλαίσιο της εν λόγω Συμφωνίας, αλλά επίσης και να απέχουν από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των επιδιωκόμενων με αυτή σκοπών.
- 53 Επιβάλλεται επίσης η επισήμανση ότι, κατά το άρθρο 7 της εν λόγω Συμφωνίας, οι πράξεις που μνημονεύονται στα παραρτήματα της Συμφωνίας ΕΟΧ ή στις αποφάσεις της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ είναι δεσμευτικές για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη και αποτελούν τμήμα της εσωτερικής τους έννομης τάξεως.
- 54 Ειδικότερα, όσον αφορά τους κανονισμούς της Ένωσης, το εν λόγω άρθρο 7, στοιχείο α', προβλέπει ρητά ότι πράξη τέτοιου είδους εντάσσεται «ως έχει» στην εσωτερική έννομη τάξη των συμβαλλομένων μερών, δηλαδή, χωρίς να είναι αναγκαίο προς τον σκοπό αυτό μέτρο μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη.
- 55 Κατά συνέπεια, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, η προσβαλλόμενη απόφαση σκοπό έχει να ρυθμίσει ευθέως όχι μόνο τα κοινωνικά δικαιώματα των υπηκόων των τριών κρατών της ΕΖΕΣ τα οποία αφορά, αλλά επίσης και κατά τον ίδιο τρόπο τα κοινωνικά δικαιώματα των υπηκόων της Ένωσης στα εν λόγω κράτη. Με άλλα λόγια, η σχεδιαζόμενη με την εν λόγω απόφαση τροποποίηση όχι μόνο καθιστά δυνατή, κατ' ουσίαν, για τους υπηκόους της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν και του Βασιλείου της Νορβηγίας την επίκληση στο έδαφος της Ένωσης των δικαιωμάτων που αντλούν από την εφαρμογή των κανονισμών 883/2004 και 987/2009, αλλά επίσης ωφελεί τους υπηκόους των κρατών μελών οι οποίοι μπορούν να επικαλεστούν τα δικαιώματα αυτά στα εν λόγω κράτη.
- 56 Κατόπιν της ανωτέρω διευκρίνισης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, κατά τη σύναψη της Συμφωνίας ΕΟΧ, ο κατά τον χρόνο εκείνο ισχύων κανονισμός 1408/71 περιελήφθη στο παράρτημα VI και στο πρωτόκολλο 37 της εν λόγω Συμφωνίας και, ως εκ τούτου, οι περιλαμβανόμενες στον κανονισμό αυτό ρυθμίσεις για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης επεκτάθηκαν σε ολόκληρο τον ΕΟΧ.
- 57 Καθόσον, όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση σκοπό έχει να αντικαταστήσει την αναφορά στον κανονισμό 1408/71 με αναφορά στον κανονισμό 883/2004, δεδομένου ότι ο δεύτερος κατάργησε τον πρώτο, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, από ουσιαστικής απόψεως, η απόφαση αυτή καθιστά δυνατή, τηρουμένων των δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει τα συμβαλλόμενα μέρη στη Συμφωνία ΕΟΧ καθώς και του επιπέδου ολοκληρώσεως που επιτεύχθηκε ήδη από την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας αυτής, τη διατήρηση της επεκτάσεως των κοινωνικών δικαιωμάτων υπέρ των πολιτών των συγκεκριμένων κρατών που επιδιώχθηκε και πραγματοποιήθηκε με τη Συμφωνία ΕΟΧ ήδη από το 1992.
- 58 Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση εντάσσεται ακριβώς στο πλαίσιο των μέτρων με τα οποία το δίκαιο της εσωτερικής αγοράς της Ένωσης πρέπει στο μέτρο του δυνατού να επεκταθεί στον ΕΟΧ ούτως ώστε οι υπήκοοι των εν λόγω κρατών να απολαύουν της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων υπό τις ίδιες κοινωνικοασφαλιστικές προϋποθέσεις με τους πολίτες της Ένωσης.
- 59 Πράγματι, χωρίς τη σχεδιαζόμενη με την προσβαλλόμενη απόφαση τροποποίηση, δεν θα ήταν δυνατή η άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων εντός του ΕΟΧ υπό κοινωνικοασφαλιστικές προϋποθέσεις ίδιες με τις προβλεπόμενες εντός της Ένωσης, πράγμα που θα έθετε ενδεχομένως εν αμφιβόλω την ανάπτυξη της συνδέσεως και την υλοποίηση των σκοπών της Συμφωνίας ΕΟΧ.

- 60 Κατά συνέπεια, ο εκσυγχρονισμός και η απλούστευση των εφαρμοζόμενων εντός της Ένωσης ρυθμίσεων για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης που επιδιώκει η προσβαλλόμενη απόφαση αντικαθιστώντας τον κανονισμό 1408/71 με τον κανονισμό 883/2004 πρέπει κατ' ανάγκην να διασφαλιστούν και στο επίπεδο του ΕΟΧ.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται, εγκύρως εκδόθηκε με νομική βάση το άρθρο 48 ΣΛΕΕ.
- 62 Τούτου δοθέντος, και για λόγους πληρότητας, πρέπει να επισημανθεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, η έκδοση μέτρου όπως η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να στηριχθεί στο άρθρο 79, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 63 Κατ' αρχάς, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στα σημεία 39 έως 41 των προτάσεων της, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, δηλαδή το κεφάλαιο 2, το οποίο τιτλοφορείται «Πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση», του τίτλου V της Συνθήκης ΛΕΕ και υπό το πρίσμα της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου κατά την οποία η Ένωση αναπτύσσει κοινή μεταναστευτική πολιτική προκειμένου να εξασφαλίσει «την αποτελεσματική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών [...] καθώς και την πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης και της εμπορίας ανθρώπων και την ενισχυμένη καταπολέμησή της».
- 64 Μέτρο όμως όπως η προσβαλλόμενη απόφαση προδήλως δεν συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου αναπτύξεως της συνδέσεως με τα κράτη της ΕΖΕΣ εντός του οποίου εντάσσεται και ιδίως των σκοπών που επιδιώκει η σύνδεση αυτή.
- 65 Ακολούθως, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η χρήση ως νομικής βάσεως του άρθρου 79, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, που συνεπάγεται δυνατότητα μη συμμετοχής του Ηνωμένου Βασιλείου και/ή της Ιρλανδίας, θα μπορούσε στην πράξη, κατά παράβαση του άρθρου 3 της Συμφωνίας ΕΟΧ για το οποίο έγινε λόγος στη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως, να θέσει εν κινδύνω την υλοποίηση των σκοπών της εν λόγω Συμφωνίας. Ειδικότερα, στην περίπτωση που δεν συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ των εν λόγω κρατών μελών και των ενδιαφερομένων κρατών της ΕΖΕΣ, η χρήση της νομικής βάσεως αυτής θα έχει ως αποτέλεσμα τη συνύπαρξη δύο παράλληλων καθεστώτων συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.
- 66 Τέλος, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα που προέβλεπε το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία ότι η χρήση ως νομικής βάσεως του άρθρου 79, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ θα δικαιολογούνταν εν προκειμένω λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η διάταξη αυτή έχει ήδη χρησιμοποιηθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης ως νομική βάση για την έκδοση παρόμοιων αποφάσεων όσον αφορά τρίτα κράτη.
- 67 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η νομική βάση ορισμένης πράξεως πρέπει να καθορίζεται βάσει του σκοπού και του περιεχομένου της ίδιας της πράξεως και όχι λαμβανομένης υπόψη της νομικής βάσεως που έχει επιλεγεί για την έκδοση άλλων κοινοτικών πράξεων που εμφανίζουν ενδεχομένως παρόμοια χαρακτηριστικά (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-94/03, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-1, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 68 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 48 ΣΛΕΕ ορθώς επιλέχθηκε ως αρμόζουσα καθ' ύλην νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 69 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η προσφυγή είναι αβάσιμη, πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

⁷⁰ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου και το κράτος αυτό ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 140, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, οι παρεμβαίνοντες στην υπό κρίση διαφορά φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Η Ιρλανδία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)